

LATVIJAS REPUBLIKAS SATVERSMES TIESAS KOLĒĢIJA

Jura Alunāna iela 1, Rīga, LV 1010

Tālrunis: 67830735, 67210274 Fakss: 67830770
e-mail: tiesa@satv.tiesa.gov.lv

LĒMUMS PAR ATTEIKŠANOS IEROSINĀT LIETU

Rīgā

2022. gada 18. augustā

Satversmes tiesas 2. kolēģija šādā sastāvā: kolēģijas priekšsēdētāja Irēna Kucina, tiesneši Gunārs Kusiņš un Artūrs Kučs,

kolēģijas sēdē izskatījusi Satversmes tiesā saņemto pieteikumu par lietas ierosināšanu (pieteikums Nr. 130/2022), kuru iesniedzis [..] (turpmāk – Pieteikuma iesniedzējs),

konstatēja:

1. No pieteikuma izriet, ka Pieteikuma iesniedzējs lūdz Satversmes tiesu atzīt:

1.1. Kriminālprocesa likuma 626. panta pirmo daļu par neatbilstošu Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 90. pantam;

1.2. Kriminālprocesa likuma 626. panta pirmo daļu, 627. panta otro daļu, 629. panta pirmo daļu un 630. panta pirmo daļu par neatbilstošu Satversmes 92. pantam;

1.3. Kriminālprocesa likuma 626. panta pirmo daļu un 126. panta 3.¹ daļu par neatbilstošu Satversmes 1. pantam;

1.4. Kriminālprocesa likuma 626. panta pirmo daļu, 627. panta pirmo un otro daļu un 389. panta ceturto daļu par neatbilstošu Satversmes 105. pantam;

1.5. atzīt minētās Kriminālprocesa likuma normas par spēkā neesošām attiecībā uz Pieteikuma iesniedzēju no [datums].

2. Kriminālprocesa likuma 126. panta 3.¹ daļa paredz: “Ja kriminālprocesā iesaistītā persona apgalvo, ka manta nav uzskatāma par noziedzīgi iegūtu, pienākums pierādīt attiecīgās mantas izcelsmes likumību ir šai personai. Ja persona noteiktā termiņā nesniedz ticamas ziņas par mantas izcelsmes likumību, šai personai tiek liegta iespēja saņemt atlīdzību par kaitējumu, kas tai nodarīts saistībā ar kriminālprocesā noteiktajiem ierobežojumiem rīkoties ar šo mantu”.

Šā paša likuma 389. panta ceturtā daļa nosaka, ka no dienas, kad procesa virzītājs nodevis rajona (pilsētas) tiesas kancelejā lēmumu par procesa par noziedzīgi iegūtu mantu uzsākšanu un tam pievienotos materiālus, līdz dienai, kad tiesas nolēmums par noziedzīgi iegūtu mantu stājies spēkā, tiek apturēts tiesību ierobežojumu termiņš attiecībā uz mantu, par kuru uzsākts process kā par noziedzīgi iegūtu mantu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 626. panta pirmo daļu izmeklētājam ar uzraugošā prokurora piekrišanu vai prokuroram ir tiesības pirmstiesas kriminālprocesā radušos mantisko jautājumu savlaicīgas atrisināšanas un procesa ekonomijas interesēs izdalīt no krimināllietas materiālus par noziedzīgi iegūtu mantu un uzsākt procesu, ja pastāv šādi nosacījumi:

1) pierādījumu kopums dod pamatu uzskatīt, ka manta, kura izņemta vai kurai uzlikts arests, ir noziedzīgi iegūta vai saistīta ar noziedzīgu nodarījumu;

2) objektīvu iemeslu dēļ krimināllietas nodošana tiesai tuvākajā laikā (saprātīgā laika periodā) nav iespējama vai tas var radīt būtiskus neattaisnotus izdevumus.

Šā paša likuma 627. panta pirmā daļa paredz, ka procesa virzītājs, pastāvot Kriminālprocesa likuma 626. pantā minētajiem nosacījumiem, pieņem lēmumu uzsākt procesu par noziedzīgi iegūtu mantu un nodot materiālus par noziedzīgi iegūtu mantu izlemšanai tiesai. Savukārt šā panta otrā daļa noteic, ka lēmumā uzsākt procesu par noziedzīgi iegūtu mantu un nodot materiālus par noziedzīgi iegūtu mantu izlemšanai tiesai procesa virzītājs norāda:

1) ziņas par faktiem, kas pamato mantas saistību ar noziedzīgu nodarījumu vai mantas noziedzīgo izcelsmi, kā arī to, kādi materiāli no izmeklēšanā esošās krimināllietas par noziedzīgu nodarījumu tiek izdalīti lietā par noziedzīgi iegūtu mantu;

2) kuras personas ir saistītas ar konkrēto mantu;

3) kādu rīcību ar noziedzīgi iegūtu mantu viņš ierosina;

4) cietušo, ja tāds ir.

Kriminālprocesa 629. panta pirmā daļa nosaka, ka tiesnesis, saņēmis lēmumu par procesa par noziedzīgi iegūtu mantu uzsākšanu:

- 1) nosaka tiesas sēdes laiku un vietu;
- 2) uzaicina uz tiesas sēdi procesa virzītāju un prokuroru, ja lēmumu pieņēmis izmeklētājs, kā arī Kriminālprocesa likuma 628. pantā minētās personas.

Savukārt šā likuma 630. panta pirmā daļa paredz, ka, izskatot materiālus par noziedzīgi iegūtu mantu, tiesai jāizlemj:

- 1) vai manta ir noziedzīgi iegūta vai saistīta ar noziedzīgu nodarījumu;
- 2) vai ir zināms mantas īpašnieks vai likumīgais valdītājs;
- 3) vai kādai personai ir likumīgas tiesības uz mantu;
- 4) rīcība ar noziedzīgi iegūtu mantu.

3. Atbilstoši Satversmes tiesas likuma 20. panta piektajai daļai, lemjot par to, vai uz saņemtā pieteikuma pamata ir ierosināma lieta, kolēģija izvērtē, vai:

- 1) lieta ir piekritīga Satversmes tiesai;
- 2) iesniedzējs ir tiesīgs iesniegt pieteikumu;
- 3) pieteikums atbilst Satversmes tiesas likuma 18.–19.³ panta prasībām;
- 4) pieteikums nav iesniegts par jau izspriestu prasījumu;
- 5) pieteikumā ietvertais juridiskais pamatojums vai faktisko apstākļu izklāsts pēc būtības ir mainījies salīdzinājumā ar iepriekš iesniegto pieteikumu, par kuru lēmusi kolēģija.

4. Satversmes tiesas likuma 20. panta piektās daļas 5. punkts noteic, ka izskatot pieteikumu, kolēģija ir tiesīga atteikties ierosināt lietu, ja pieteikumā ietvertais juridiskais pamatojums vai faktisko apstākļu izklāsts pēc būtības nav mainījies salīdzinājumā ar iepriekš iesniegto pieteikumu, par kuru lēmusi kolēģija.

Pieteikuma iesniedzējs iepriekš ir vērsies Satversmes tiesā ar saturiski līdzīgu pieteikumu, lūdzot atzīt Kriminālprocesa likuma 124. panta sesto daļu un 626. panta pirmo daļu par neatbilstošu Satversmes 1., 90., 92. un 105. pantam un spēkā neesošu no [datums] (pieteikums Nr. 274/2021). Izskatot minēto pieteikumu, Satversmes tiesas 1. kolēģija 2022. gada 17. janvārī pieņēma lēmumu par atteikšanos ierosināt lietu, pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 20. panta piektās daļas 3. punktu un sesto daļu.

Izskatāmajā pieteikumā ir mainījies prasījuma formulējums un faktisko apstākļu izklāsts. Proti, apstrīdētās normas Pieteikuma iesniedzējam ir piemērotas

citā kriminālprocesā. Tāpat pieteikumā ietverti jauni apsvērumi par pieteikumā apstrīdēto normu iespējamo neatbilstību Satversmes 1., 90., 92. un 105. pantam.

Līdz ar to pieteikuma juridiskais pamatojums un faktisko apstākļu izklāsts ir mainījies pēc būtības un kolēģijai no jauna jāpārbauda tā atbilstība Satversmes tiesas likumā noteiktajām prasībām.

5. Atbilstoši Satversmes tiesas likuma 16. panta 1. punktam Satversmes tiesa izskata lietas par likuma atbilstību Satversmei. Līdz ar to šā lēmuma 1.1. – 1.4. norādītie prasījumi ir piekritīgi Satversmes tiesai. Savukārt šā lēmuma 1.5. apakšpunktā norādītais prasījums ir cieši saistīts ar šā lēmuma 1.1. – 1.4. norādītiem prasījumiem un pēc būtības nevar tikt vērtēts atsevišķi no tiem.

6. Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 17. panta pirmās daļas 11. punktu persona pieteikumu Satversmes tiesā var iesniegt tikai Satversmē noteikto pamattiesību aizskāruma gadījumā. Līdz ar to Pieteikuma iesniedzējs ir tiesīgs iesniegt pieteikumu, ievērojot konstitucionālajai sūdzībai Satversmes tiesas likumā noteiktās prasības.

7. Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmo daļu konstitucionālo sūdzību Satversmes tiesai var iesniegt ikviens persona, kura uzskata, ka viņai Satversmē noteiktās pamattiesības aizskar tiesību norma, kas neatbilst augstāka juridiska spēka tiesību normai. Savukārt Satversmes tiesas likuma 19.² panta sestās daļas 1. punkts prasa pieteikumā juridiski pamatot, ka ir aizskartas pieteikuma iesniedzējam Satversmē noteiktās pamattiesības.

Atbilstoši Satversmes tiesas likumam personas pamattiesību aizskārums ir konstatējams, ja: pirmkārt, personai Satversmē ir noteiktas konkrētās pamattiesības, proti, apstrīdētā norma skar konkrēto pamattiesību tvērumu; otrkārt, tieši apstrīdētā norma aizskar personai Satversmē noteiktās pamattiesības (*sal. sk. Satversmes tiesas 2016. gada 23. novembra lēmuma par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr. 2016-02-01 5. punktu*).

No pieteikuma un tam pievienotajiem dokumentiem izriet, ka izmeklētājs ar uzraugošā prokurora piekrišanu, pamatojoties citstarp uz Kriminālprocesa likuma 626. panta pirmo daļu, 627. panta pirmo un otro daļu, kā arī 629. panta pirmo daļu uzsācis procesu par noziedzīgi iegūtu mantu. Ar pirmās instances tiesas lēmumu nolemts atzīt Pieteikuma iesniedzēja finanšu līdzekļus par noziedzīgi iegūtiem un konfiscēt tos valsts labā. Apelācijas instances tiesa, izskatot

Pieteikuma iesniedzēja pārstāves sūdzību, nolēma pirmās instances tiesas lēmumu atstāt negrozītu.

7.1. Pieteikumā norādīts, ka ar Kriminālprocesa likuma 626. panta pirmo daļu, 627. panta pirmo un otro daļu un 389. panta ceturto daļu esot aizskartas Pieteikuma iesniedzējam Satversmes 105. pantā noteiktās pamattiesības, jo nepamatota lēmuma par procesa par noziedzīgi iegūtu mantu uzsākšanu rezultātā viņam tikusi konfiscēta manta.

Satversmes tiesas judikatūrā ir atzīts: personai jāsniedz ticams pamatojums tam, ka tiesību normas izraisītās nelabvēlīgās sekas rada pamattiesību aizskārumu tieši viņai (*sk. Satversmes tiesas 2013. gada 10. maija sprieduma lietā Nr. 2012-16-01 22.1. punktu*). Turklāt jāpastāv tiešai saiknei starp personas pamattiesību aizskārumu un pieteikumā apstrīdēto normu (*sk., piemēram, Satversmes tiesas 2010. gada 18. februāra sprieduma lietā Nr. 2009-74-01 12. punktu*).

Pēc Pieteikuma iesniedzēja ieskata, viņa tiesības uz īpašumu esot aizskartas, jo Kriminālprocesa likuma 626. panta pirmā daļa, 627. panta pirmā un otrā daļa un 389. panta ceturtdaļa pieļaujot uzsākt procesu par noziedzīgi iegūtu mantu, nenorādot šāda lēmuma pamatojumu un to, kāpēc ir iestājušies nosacījumi procesa uzsākšanai. Savukārt šāda lēmuma rezultātā tiekot apturēts tiesību ierobežojumu termiņš attiecībā uz mantu, par kuru uzsākts process kā par noziedzīgi iegūtu mantu. Tomēr pieteikumā nav pamatots tas, ka tieši šīs Kriminālprocesa likuma normas pašas par sevi skartu Pieteikuma iesniedzēja mantiskās intereses un tādējādi radītu viņa tiesību uz īpašumu aizskārumu. Proti, Pieteikuma iesniedzējs savu tiesību uz īpašumu iespējamo aizskārumu pēc būtības saista ar viņam nelabvēlīgu lēmumu par procesa par noziedzīgi iegūtu mantu uzsākšanu, nevis Kriminālprocesa likuma 626. panta pirmo daļu, 627. panta pirmo un otro daļu un 389. panta ceturto daļu. Tādējādi no pieteikuma un tam pievienotajiem dokumentiem nav gūstams apstiprinājums, ka starp Pieteikuma iesniedzēja tiesību uz īpašumu iespējamo aizskārumu un tieši šīm apstrīdētajām normām pastāvētu tieša saikne.

Līdz ar to pieteikums daļā par Kriminālprocesa likuma 626. panta pirmās daļas, 627. panta pirmās un otrās daļas un 389. panta ceturtdaļas atbilstību Satversmes 105. pantam neatbilst Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmajā daļā un sestās daļas 1. punktā noteiktajām prasībām.

7.2. Pieteikumā norādīts, ka Kriminālprocesa likuma 626. panta pirmā daļa neatbilstot Satversmes 90. pantā ietvertajām tiesību normas skaidrības un

paredzamības prasībām, jo pat saņemot atbilstošu juridisko palīdzību, Pieteikuma iesniedzējs nespējot noskaidrot šīs normas saturu un jēgu.

Tāpat pieteikumā norādīts, ka Kriminālprocesa likuma 626. panta pirmā daļa, 627. panta otrā daļā, 629. panta pirmā daļa un 630. panta pirmā daļa neatbilstot Satversmes 92. pantam, jo tiesas izvērtēšanai neesot pakļauts tas, vai vispār ir iestājušies nosacījumi, lai uzsāktu procesu par noziedzīgi iegūtu mantu. Tāpat tiesā arī neesot atsevišķi pārsūdzams izmeklētāja vai prokurora norādītais procesa par noziedzīgi iegūtu mantu uzsākšanas pamatojums.

Turklāt Kriminālprocesa likuma 626. panta pirmā daļa un 126. panta 3.¹ daļa neatbilstot arī Satversmes 1. pantā nostiprinātajam taisnīguma principam, jo procesā par noziedzīgi iegūtu mantu netiekot nodrošināts taisnīgs līdzsvars starp ar mantu saistītās personas un valsts interesēm.

Līdz ar to pieteikums daļā par Kriminālprocesa likuma 626. panta pirmās daļas atbilstību Satversmes 90. pantam, Kriminālprocesa likuma 626. panta pirmās daļas, 627. panta otrās daļas, 629. panta pirmās daļas un 630. panta pirmās daļas atbilstību Satversmes 92. pantam, kā arī Kriminālprocesa likuma 626. panta pirmās daļas un 126. panta 3.¹ daļas atbilstību Satversmes 1. pantam atbilst Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmās daļas un sestās daļas 1. punkta prasībām.

8. Atbilstoši Satversmes tiesas likuma 19.² panta otrajai daļai persona var iesniegt konstitucionālo sūdzību Satversmes tiesai vienīgi gadījumā, ja viņa ir izmantojusi visas iespējas aizstāvēt savas tiesības ar vispārējiem tiesību aizsardzības līdzekļiem vai arī tādu iespēju nav.

8.1. Pieteikuma iesniedzēja argumenti par Kriminālprocesa likuma 626. panta pirmās daļas neatbilstību Satversmes 1. un 90. pantam ir saistīti ar to, ka šī norma nav pietiekami skaidra un nav iespējams paredzēt tās piemērošanas sekas. Savukārt Kriminālprocesa likuma 626. panta pirmā daļa, 627. panta otrā daļa, 629. panta pirmās daļas un 630. panta pirmā daļa neatbilstot Satversmes 92. pantam tāpēc, ka tā liedzot tiesai pārbaudīt lēmumā uzsākt procesu par noziedzīgi iegūtu mantu ietverto pamatojumu un tā trūkuma dēļ atcelt to.

No pieteikuma un tam pievienotajiem dokumentiem izriet, ka Kriminālprocesa likuma 626. panta pirmā daļa, 627. panta otrā daļa un 629. panta pirmā daļa Pieteikuma iesniedzējam piemērota ar izmeklētāja lēmumu par procesa par noziedzīgi iegūtu mantu uzsākšanu un materiālu par noziedzīgi iegūtu mantu nodošanu izlemšanai tiesai. Kriminālprocesa likuma normas neparedz personai

tiesības šo lēmumu atsevišķi pārsūdzēt. Arī apgabaltiesa Pieteikuma iesniedzējam norādījusi, ka Kriminālprocesa likuma normas, tostarp tā 630. panta pirmā daļa neparedz tiesai, izlemjot jautājumu par mantas atzīšanu par noziedzīgi iegūtu, tiesības atzīt lēmumu par procesa par noziedzīgi iegūtu mantu uzsākšanu par nepamatotu un to atcelt (*sk. Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas [datums] lēmuma lietā [..]*).

Tāpat konkrētajā situācijā nepastāv vispārējie tiesību aizsardzības līdzekļi Pieteikuma iesniedzēja pamattiesību aizsardzībai.

Satversmes tiesas likuma 19.² panta ceturtās daļas otrais teikums nosaka: „Ja nav iespēju Satversmē noteiktās pamattiesības aizstāvēt ar vispārējiem tiesību aizsardzības līdzekļiem, konstitucionālo sūdzību (pieteikumu) Satversmes tiesai var iesniegt sešu mēnešu laikā no pamattiesību aizskāruma brīža.”

Konkrētajā gadījumā termiņš pieteikuma iesniegšanai par Kriminālprocesa likuma 626. panta pirmās daļas atbilstību Satversmes 1. un 90. pantam, kā arī Kriminālprocesa likuma 626. panta pirmās daļas, 627. panta otrās daļas, 629. panta pirmās daļas un 630. panta pirmās daļas atbilstību Satversmes 92. pantam, ir skaitāms no pamattiesību aizskāruma rašanās brīža, proti, no [datums], kad izmeklētājs ar uzraugošā prokurora piekrišanu pieņēma lēmumu uzsākt procesu par noziedzīgi iegūtu mantu un materiālus par noziedzīgi iegūtu mantu nodot izlemšanai tiesai. Pieteikums Satversmes tiesā saņemts 2022. gada 18. jūlijā. Tādējādi minētais termiņš nav ievērots.

Līdz ar to pieteikums daļā par Kriminālprocesa likuma 626. panta pirmās daļas atbilstību Satversmes 1. un 90. pantam, kā arī Kriminālprocesa likuma 626. panta pirmās daļas, 627. panta otrās daļas, 629. panta pirmās daļas un 630. panta pirmās daļas atbilstību Satversmes 92. pantam neatbilst Satversmes tiesas likuma 19.² panta ceturtās daļas otrajā teikumā noteiktajām prasībām.

8.2. Pieteikuma iesniedzējs apstrīd arī Kriminālprocesa likuma 126. panta 3.¹ daļas atbilstību Satversmes 1. pantam. No pieteikuma secināms, ka attiecībā uz šo normu Pieteikuma iesniedzējs ir izmantojis visas iespējas aizstāvēt savas ar tiesības ar vispārējiem tiesību aizsardzības līdzekļiem. Proti, pirmās instances tiesas lēmums par noziedzīgi iegūtu mantu tika pārsūdzēts apelācijas instances tiesā, kuras lēmums saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 631. panta trešo daļu nav pārsūdzams.

Satversmes tiesas likuma 19.² panta ceturtās daļas pirmais teikums nosaka: „Konstitucionālo sūdzību (pieteikumu) Satversmes tiesai var iesniegt sešu mēnešu laikā pēc pēdējās institūcijas nolēmuma spēkā stāšanās.”

Konkrētajā gadījumā termiņš konstitucionālās sūdzības iesniegšanai par Kriminālprocesa likuma 126. panta 3.¹ daļas atbilstību Satversmes 1. pantam ir skaitāms no [datums], kad tika pieņemts un stājās spēkā apelācijas instances lēmums par mantas atzīšanu par noziedzīgi iegūtu. Tā kā pieteikums Satversmes tiesā iesniegts 2022. gada 18. jūlijā, tad minētais termiņš ir ievērots.

Līdz ar to pieteikums daļā par 126. panta 3.¹ daļa atbilstību Satversmes 1. pantam atbilst Satversmes tiesas likuma 19.² panta otrajā daļā un ceturtās daļas pirmajā teikumā noteiktajām prasībām.

9. Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 18. panta pirmās daļas 4. punktu pieteikumā ir jānorāda juridiskais pamatojums. Par juridisko pamatojumu Satversmes tiesas likuma izpratnē atzīstama juridiskā argumentācija, kurā pamatota apstrīdētās normas neatbilstība pieteikumā norādītajai augstāka juridiska spēka tiesību normai. Turklāt saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 20. panta sesto daļu Satversmes tiesa var atteikties ierosināt lietu arī tad, ja konstitucionālajā sūdzībā ietvertais juridiskais pamatojums ir acīmredzami nepietiekams prasījuma apmierināšanai.

Pieteikumā norādīts, ka Kriminālprocesa likuma 126. panta 3.¹ daļa neatbilstot no Satversmes 1. panta izrietošajam taisnīguma principam, jo nenodrošinot taisnīgu līdzsvaru starp ar mantu saistītās personas interesēm un valsts interesēm. Proti, minētā Kriminālprocesa likuma norma pieļaujot to, ka mantas noziedzīgā izcelsme ir jāpierāda nevis procesa virzītājam, bet ar mantu saistītajai personai, tādējādi izjaucot līdzsvaru starp procesā iesaistīto pušu tiesībām un pienākumiem.

Satversmes tiesa ir atzinusi, ka process par noziedzīgi iegūtu mantu ir viens no sevišķā procesa veidiem kriminālprocesā, tas ir vērsts tikai uz kriminālprocesā radušos mantisko jautājumu atrisināšanu. Šajā procesā netiek noskaidrota personas vaina, bet gan tiek lemts par mantas noziedzīgo izcelsmi vai saistību ar noziedzīgu nodarījumu. Process par noziedzīgi iegūtu mantu ir vērsts uz konkrēta fakta noskaidrošanu un tā mērķis nav atzīt personu par vainīgu konkrēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā (*sk. Satversmes tiesas 2017. gada 23. maija sprieduma lietā Nr. 2016-13-01 10 un 11. punktu*). Tā kā process par noziedzīgi iegūtu mantu ir izņēmums no mantisko jautājumu risināšanas kārtības pamata kriminālprocesā, šādam procesam var būt atšķirīgi noteikumi, kas vērsti uz ātru un efektīvu tā mērķa sasniegšanu (*sk. Satversmes tiesas 2017. gada 11. oktobra sprieduma lietā Nr. 2017-10-01 20.2. punktu*).

Ņemot vērā Satversmes tiesas judikatūru par procesa par noziedzīgi iegūtu mantu būtību un tā mērķi, pieteikumā nav sniegts juridiskais pamatojums tam, ka Satversmes 1. pants liedz likumdevējam noteikt atšķirīgu regulējumu attiecībā uz pierādīšanas pienākumu procesā par noziedzīgi iegūtu mantu.

Līdz ar to pieteikuma juridiskais pamatojums par Kriminālprocesa likuma 126. panta 3.¹ daļas atbilstību Satversmes 1. pantam ir acīmredzami nepietiekams prasījuma apmierināšanai.

Ņemot vērā konstatēto un pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 20. panta piektās daļas 3. punktu un sesto daļu, Satversmes tiesas 2. kolēģija

nolēma:

atteikties ierosināt lietu pēc pieteikuma (pieteikums Nr. 130/2022), kuru iesniedzis [..].

Lēmums nav pārsūdzams.

Kolēģijas priekšsēdētāja

Irēna Kucina